

[Alfred Jensen.]

fremstille disse kasser for et langt lavere beløb end de danske firmaer. De fik ikke arbejdet, men man undersøgte, hvad baggrunden var for en sådan forskel i pristilbudet, og det viste sig at være lave råstofpriser samt eksporttilskud fra den vesttyske stats side. Når man skal konkurrere under disse forhold, tror jeg ikke, man skal gøre sig forhåbninger om, at dansk industri og erhvervsliv kan klare sig ved sådanne licitationer. Jeg tror, man må se i øjnene, at vor industri vil komme til kort her, og hvis man kun går efter de billige tilbud, vil det komme til at gå ud over beskæftigelsen her i vort land. Jeg vil tro, at det, man indtjener i penge her ved at købe billigt i udlandet, sætter man til derved, at virksomheder bliver helt eller delvis lagt stille og tusinder af arbejdere henvist til arbejdsløsheds-kasserne.

Dette problem må vel også tages med i overvejelserne.

Nu har jeg ikke overset, hvad der står i ministerens skriftlige fremsættelse, at fornødne hensyn vil blive taget, men jeg spørger alligevel mig selv: Når man ser realistisk på sagen, er der så nogen stor chance for, at Danmark vil have væsentlige fordele af at tilslutte sig et sådant selskab? Ligger det ikke sådan, at vi vel er interesseret i at få vort jernbanemateriel fornyet, men at vi i stor udstrækning vil være i stand til selv at foretage den produktion, som er nødvendig? Jeg har ikke overset, at ministeren gør opmærksom på, at vor industri ikke har tilstrækkelig kapacitet. Ja, men det er også et spørgsmål, om ikke vi er interesseret i at udvide industriens kapacitet, udvide beskæftigelsen i de to byer, hvor man særlig arbejder med jernbanemateriel. Det er hårdt tiltrængt, at man er opmærksom herpå. I Aarhus er der store vanskeligheder ved at holde smedene beskæftiget. Såvidt jeg ved, er der en ledighed blandt smedene på 350, og det er klart, at en forøgelse af beskæftigelsen på Frichs fabrikker kunne bringe dette tal ned. I Randers er der også stor arbejdsløshed, væsentlig fordi fabrikken Scandia ikke har de samme ordrer, de samme muligheder for produktion, som før. Når Danske Statsbaner — jeg kan selvfølgelig også godt tage privatbanerne med — har et behov for fornyelser, er det vel et spørgsmål, om

ikke vi gjorde bedre i at rette vor opmærksomhed på en udvidelse af produktionen her og dermed højere beskæftigelse.

Man kan vel heller ikke i disse tider se bort fra den valutamæssige side af sagen. Den lægges der jo meget stor vægt på, når man taler om andre problemer, og tager man den med i betragtning, tror jeg nok, at man, som forholdene er, må gå ind for, at hvad der skal anskaffes af jernbanemateriel her til lands, må produceres på danske virksomheder af danske arbejdere. Det forekommer mig også, at det er på tide, hvis vi skal fremskaffe flere jernbaneskiner, at de fremstilles her i Danmark og ikke i udlandet.

Vi er altså ikke særdeles venligt stemt overfor det foreliggende forslag. Vi kan nok se, at hvis vi kun tilslutter os selskabet og indbetaler aktiekapitalen, så er risikoen ikke så stor, men hvis deraf også følger, at vi har forpligtet os til at benytte selskabet, melder vore betænkeligheder sig. Iøvrigt forstår jeg, at der vil blive nedsat et udvalg, som vil få nærmere oplysninger. Jeg håber, at sagen vil blive yderligere belyst for tinget, når sagen kommer til anden behandling. Der skal vi så tage endelig stilling og redegøre for den kommunistiske gruppes opfattelse af dette problem.

J. M. Pedersen: Det er klart, at straks man bliver stillet overfor en konvention som den, vi har til behandling her, har man sine betænkeligheder med hensyn til, hvordan den vil blive benyttet i praksis, om der kan være nogen fare for, at det vil gå ud over beskæftigelsen herhjemme, og hvorledes den vil blive administreret. Da det imidlertid klart og tydeligt er udtalt, at vi ikke er forpligtet til at købe gennem organisationen, men at det står os frit for også selv at lave vort materiel, vil vi fra vor side som tilhængere af fri handel og fri næring anbefale at stemme for det, og vi håber så, at de mennesker, som får med administrationen af bestemmelserne at gøre, vil have et vågent øje for, at der bliver disponeret rigtigt. At der skulle blive arbejdsløshed herhjemme, fordi vi tiltræder det foreliggende forslag, nærer jeg ikke store bekymringer for. Kan vore industrivirksomheder ikke konkurrere, efter at vi har tiltrådt dette forslag, ville de heller ikke kunne uden. Jeg tror tværtimod, der vil være mulighed for, at vi